

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.122/2025/7.

A felperes: Felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: felperesi jogi képviselő neve

(Cím5)

Az alperes: Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője: Dr. Unger Ügyvédi Iroda

(cím7;

ügyintéző: dr. Unger Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: gazdasági társaság vezető tisztségviselője

felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

4.G.40.208/2024/14.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 15. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 120.000 (százhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a meg nem fizetett 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2022. június 22. napjától az cég1 Kft. (a továbbiakban: adós) egyedüli tagja és vezető tisztségviselője volt.

[2] Az adóssal szemben a felperes által elrendelt végrehajtási eljárás során, 2022. szeptember 28-án megghiúsult a felperes követelésének behajtása. A végrehajtás adatai szerint a fenti időpontban az adósnak nem volt ismert bankszámlája, lefoglalható értéket képviselő ingó-, illetve ingatlan vagyona, kintlévősége, bankbetéttel, üzletrésszel nem rendelkezett. A helyszíni ellenőrzés során az is megállapításra került, hogy gazdasági tevékenységet nem folytat, bevételei nincsenek.

[3] Az adós adófolyószámla kivonatai szerint a 2021-2024. évi időszakban az adós tartozása jelentősen növekedett. Az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2022. szeptember 28. napjától áll fenn. A Székesfehérvári Törvényszék 2024. január 9-i kezdő időponttal rendelte el felszámolását. Az alperes nem tett eleget a felszámolási eljárás során a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. § (1) bekezdés a)-b) pontjaiban foglalt kötelezettségeinek, nem készítette el az adós tevékenységzáró beszámolóját, és nem tett eleget a beszámoló közzétételére és letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettségének.

[4] A felperes 2024. november 13-án előterjesztett keresetében a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének második fordulata alapján annak megállapítását kérte, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően az alperes vezetői feladatait nem a hitelezők érdekének figyelembevételével látta el és ezzel okozati összefüggésben a hitelezők 56.727.757 forint (ezen belül a felperes 56.272.713 forint) összegű követelésének teljes mértékben történő kielégítése más okból megghiúsulhat. Keresetében arra is hivatkozott, hogy a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti bizonyítási szabály alkalmazására alapot adó tényállás megvalósult.

[5] Az alperes ellenkérelmében előbb jogalapjában nem, de összecszerűségében vitatta a felperes keresetét, és az összecszerűség bizonyíthatatlansága miatt kérte a kereset elutasítását (7. sz. ellenkérelem). Megváltoztatott ellenkérelmében már összecszerűségében sem vitatta a felperes keresetét (14. számú jegyzőkönyv 1. és 2. oldalai).

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes, mint az Társaság1 a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben eljár vezetőjeként annak fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el és ezzel okozati összefüggésben a hitelezők 56.727.757 forint összegű követelésének teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhat. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 120.000 forint perköltséget, az állam javára pedig 36.000 forint feljegyzett illetéket.

[7] Ítélete indokolásában arra hivatkozott, hogy az alperesi elismerésre tekintettel a kereset alapos, s fennállnak a rövidített indokolást tartalmazó ítélet törvényei feltételei [Pp. 347. § (1) bekezdés a) pont].

[8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – tartalma szerint – annak megváltoztatása, és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú eljárás során 7. sorszám alatt előterjesztett ellenkérelmében foglaltakat ismételte meg. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdése c) pontjára alapította.

[9] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes 120.000 forint kamarai jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy mivel az alperes a tárgyaláson módosított érdemi ellenkérelmében már nem ellenezte a kereset teljesítését, az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes elismerésére alapította. Ennek megfelelően tartalmazott csupán rövidített indokolást az ítélet. Az alperes fellebbezésében azt nem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság szabályosan járt el, hanem megismételte a keresetlevél kapcsán benyújtott 7. számú ellenkérelmében előadottakat, azaz éppen abban a körben támadja az elsőfokú bíróság ítéletét, mely módosított ellenkérelme tartalmára figyelemmel már nem képezte az elsőfokú bíróság vizsgálódásának tárgyát, és az elsőfokú ítélet indokolásának a részét.

[10] Ennek ellenére a felperes előadta, hogy a fellebbezésben hivatkozottak kapcsán is fenntartja az alperesi ellenkérelemre benyújtott válasziratában előadottakat, s döntően megismételte az abban foglaltakat.

[11] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[12] Elöljáróban arra mutat rá az ítéltábla, hogy az alperes módosított ellenkérelmében már sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vitatta a felperes keresetét. Az alperes saját nyilatkozata szerint egyezség megkötését is kezdeményezte, s annak tudatában változtatta meg korábbi ellenkérelmét, hogy azokban a kérdésekben, melyekben reá hárult a bizonyítás terhe, kötelezettségének nem tud eleget tenni. Emiatt nyilatkozott úgy, hogy nem vitatja a keresetben foglaltakat. Ez a kereset tárgyát képező, a

Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti vezetői felelősség törvényi tényállási elemei fennálltnak és a kielégítésében megghiúsult hitelezői igény mértéke helyességének elfogadását jelenti.

[13] Miután az alperes fellebbezését nem azon az alapon terjesztette elő, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a jog és a kérelem Pp. 199. § (6) bekezdése szerinti elismerése alapján hozta meg a határozatát, ezért ebből a szempontból az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.370. § (1) bekezdése és a Pp.371. § (1) bekezdésének b) és d) pontja szerinti korlátaira tekintettel nem bírálta felül.

[14] A Pp. 7. § (1) bekezdése 4. b) pontja értelmében ellenkérelem-változtatás: ha a fél az ellenkérelmével összefüggésben előadott korábbi, a jogállítást, a kérelmet részben vagy egészben elismerő, illetve azokat nem vitató nyilatkozatát visszavonja, ideértve azt is, ha a nem vitatottnak, illetve nem ellenzettnek tekintendő jogállítást vagy kérelmet utóbb vitatja. Az alperes fellebbezése a nem vitató nyilatkozat visszavonásának felel meg, így az ellenkérelem Pp. 7. § (1) bekezdése 4. b) pontja szerinti megváltoztatásának minősül. A Pp. 373. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során – a (2)-(5) bekezdésben foglalt kivételekkel – az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. Miután a Pp. 373. § (2)-(5) bekezdéseiben foglaltak nem állnak fenn, ezért az ellenkérelem változtatást az ítéltábla 6. számú végzésével elutasította.

[15] A jogalapi és összecszerűségi kérdésben tett nyilatkozatával szemben – az ellenkérelem megváltoztatása törvényi feltételei hiányában - az alperes fellebbezése nem eredményezhette az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását. Az elismerést megelőző ellenkérelemmel azonos alperesi nyilatkozatok érdemi vizsgálatára nincs mód, ezért azt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] Az eredménytelenül fellebbező alperes másodfokú eljárási költségeit a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján maga viseli, és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes által – költségjegyzéken felszámított – kamarai jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Annak mértéke a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (Ükr.) 3. § (2) és (4) bekezdései és a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvény 69. § (4) bekezdése szerint alakul.

[17] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. november 26.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mészáros Zsolt s.k
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró